



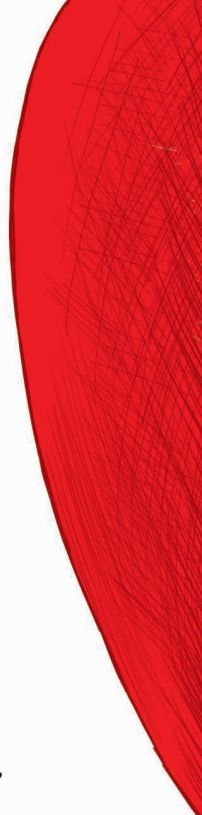
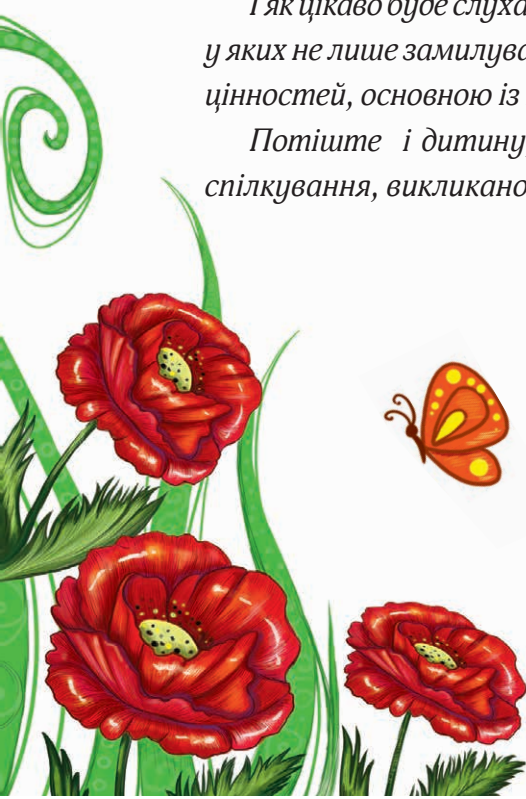
Ця дотепна, цікава, барвиста книжечка — своєрідний дарунок для всієї родини. Спершу дорослі читатимуть малюкам пізнавальні й веселі віршики, де використано звуконаслідування; забавлятимуть їх потішками, присиплятимуть колисанками...

Згодом — розвиватимуть у дітей чітке й виразне мовлення, заохочуючи до проказування швидкомовок; граючись, легко та просто привчатимуть їх мислити логічно, прочитуючи небилички, вміщені тут.

А потім прийде пора розгадувати різноманітні загадки, зокрема, добре поміркувати над розв'язанням рахункових загадок; розважатись лічилками.

І як цікаво буде слухати, читати, запам'ятовувати мелодійні різновіршики, у яких не лише замилювання й подивування світом, а й увиразнення життєвих цінностей, основною із яких є родинна любов.

Потіште і дитину, й себе! Бо що благодатніше від вашого довірливого спілкування, викликаного прочитанням доброї книжки?!



ЦЬОМКИ-
БОМКИ,

або ТАТО,
МАМА,
Я...





Про маму

До води — краплинонька,
до землі — травинонька,
голуб'я — до горлиці —
всі до мами горнуться!

Бабусине свято

Бач, який хитрющий джміль?!
Ну ж бо, геть лети звідсіль!
І не джумели сердито —
не для тебе стіл накрыто.

Ти медок збирай на луках —
медівник залиш онукам.
То ж таке для бабці свято —
їх смачненьким пригощати!

Най-най-най!

Наймаміша мамця,
найтатіший татко,
наймиліша Дарця —
доня-доненятко!

Ну, не те, щоб ліпша,
І не те, щоб ліпший,
просто — наймаміша,
просто — найтатіший!

А як в тебе, може,
рідні — най-най-най...
То — помагай, Боже!
То собі й нехай!





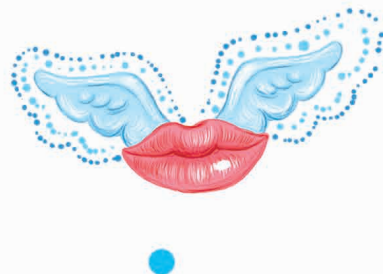
Сестрички

«Дивина!» — сказав мій тато
й клацнув фотоапаратом.
Ось погляньте: на галяві
в білих сукнях, кучеряві,
обнялися, мов сестрички, —
я й берізка невеличка.

Цьомки

Цьомки-бомки, бомки-цьомки —
так щодня, щодня, щодня!

- Цьомкни маму, тата цьомкни...
«**Цьомкни!..**» — просить вся рідня.
Цьом сестричку, бабцю, діда
від сніданку до обіду,
дядька й тітку не одну —
цьом, аж поки не засну!
Вже й сховалася під ліжко,
вже й сиділа там, як мишка...
Ліпше цьомки потерплю,
бо ж я так усіх люблю!



Наче сонечко

Сонце вкрилося хмаринкою,
наша донечка — перинкою.
Ця перинка — мов хмаринка,
наче сонечко — Яринка.
Ось так!

Любливий вірш

Сонце — всіхня мама,
а моя — мені!
І нема від мами
ближчої рідні.
І нема від мами
сонечка тепліш.
І лише для мами
цей **любливий** вірш.



От і гості!

Вже від ранку наша киця
чепуриться й чепуриться,
лижеться від вух до п'ят —
жди, мовляв, гостей і свят!

Я всі жданики поїла —
у віконечку сиділа,
а гостей усе нема...
Самотію тут сама!

Вже заплакати хотіла...
Раптом хвіртка зарипіла —
то прийшов з роботи тато.
От і гості! От і свято!

